

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 14710

гр. София, 14.08.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав,
в закрито заседание на 14.08.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

като разгледа дело номер **1302** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248, ал. 1 от Гражданскопроцесуалния кодекс /ГПК/, във връзка с чл. 144 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по молба от процесуалния представител на ответника - Директора на Дирекция ОДОП С. при ЦУ на НАП за допълване на Решение № 360/12.01.2024 г., постановено по адм. дело № 1302/2023 г. по описа на Административен съд София - град в частта му за разноските на основание чл. 248, ал.1 от ГПК.

Претендира се юрисконсултско възнаграждение в размер на 39 216,70 лв., изчислено съобразно материалния интерес на делото съгласно чл. 8, ал. 1 вр. с чл. 7, ал. 2, т. 6 от Наредба № 1/ 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения за процесуално представителство, защита и съдействие по административни дела с определен материален интерес.

Молбата е изпратена на „ЗОГ РЕМОНТ“ ЕООД, като в законоустановения срок, не е депозирано становище по нея.

Административен съд София град, като съобрази характера на производството и становищата на страните, намира следното от фактическа и правна страна:

Съдът намира, че искането е допустимо по чл. 248, ал. 1 ГПК - като подадено в срок и от надлежна страна. Разгледано по същество е и частично основателно.

С посоченото решение съдът е отхвърлил по жалбата на „ЗОГ РЕМОНТ“ ЕООД срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22221121006200-091-001/13.09.2022 г., издаден от Х. Б. М. - орган, възложил ревизията, и Т. В. М., ръководител на ревизията, в частта, с която е потвърден с Решение № 1915/06.12.2022 г. на Директора на Дирекция ОДОП-С. при ЦУ на НАП, за установените резултати по ЗДДС за данъчни периоди м. 02.2021 г., м. 03. 2021 г., м. 04.2021 г., м. 5.2021г., м. 06.2021 г., м. 07.2021 г., м. 08.2021 г. и м. 09.2021 г., ведно със съответните лихви, общо в размер на 985 556, 73лв., в това число главница в размер на 879 551,00лв. и лихва в размер на 106

005,73лв., като обаче в диспозитива не се е произнесъл по своевременно направеното от пълномощника на ответника искане за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Обосновани са доводите на молителя, че съдът дължи произнасяне и по разноските, сторени при разглеждане на делото. Отговорността за разноски е свързана с изхода на правния спор и е негова последица. Искането е допустимо, тъй като липсата на представен списък по чл. 80 ГПК в хипотезата, при която съдът не се е произнесъл по искането за разноски не е основание да се откаже допълване на решението в частта му за разноските /т.8 от Тълкувателно решение № 6 от 06.11.2013 г. по тълк. д. № 6/2012г., ОСГТК на ВКС/, както и поради това, че претенцията за присъждане на разноски е заявена своевременно в о.з. - на 12.10.2023 г.

Съгласно чл. 161, ал. 1 от ДОПК на ответника се присъждат разноски съобразно отхвърлената част от жалбата. На администрацията вместо възнаграждение за адвокат се присъжда за всяка инстанция юрисконсултско възнаграждение в размера на минималното възнаграждение за един адвокат. Страната, която го е загубила, дължи на насрещната страна (тази, в чиято полза е постановен съдебният акт) направените в производството разноски, вкл. юрисконсултско възнаграждение, каквото именно се претендира.

Съгласно чл. 8, ал. 1 от Наредба № 1/ 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения за процесуално представителство, защита и съдействие по административни дела с определен материален интерес възнаграждението се определя по реда на чл. 7, ал. 2. Съгласно чл. 7, ал. 2, т. 6 от Наредбата за процесуално представителство, защита и съдействие по дела с интерес от 500 000 лв. до 1 000 000 лв. възнаграждението е в размер на - 24 650 лв. плюс 3 % за горницата над 500 000 лв. С оглед цитираната разпоредба и при материален интерес от 985 556, 73 лв. на Дирекция „ОДОП“ следва да се присъдят разноски в размер на 39 216,70 лв. (24 650 + 3% от 485 556,73 = 39 216,70 лв.). При разглеждането на делото са проведени общо две открити съдебни заседания с призоваване на страните, като процесуалният представител на ответника е проявил активност, явил се е във всички заседания.

Следва да се посочи приетото в решение от 25.01.2024 г. по дело С-438/22 на СЕС, в което са изложени съображения, че с оглед предимството на правото на Съюза, националният съд е натоварен в рамките на компетентността си с прилагане на разпоредбите на правото на Съюза, като е длъжен в случаите, когато това се налага да вземе решение да остави без приложение всяка национална правна уредба или практика по законодателен или друг конституционен ред. СЕС, в същото решение е приел, че Наредба № 1/09.07.2004 г. е издадена от съсловна организация - Висш адвокатски съвет, макар и по законова делегация, която определя минимални размери на адвокатските възнаграждения, под размера на които не може да се договаря по - ниско възнаграждение на адвокат, нито съдът разполага с това право съгласно нейните разпоредби. В решението си СЕС е развил доводи, че процесната Наредба нарушава забраната по чл. 101, ал. 4 от ДФЕС (ограничение на конкуренцията), поради което националният съд може да откаже да приложи националното законодателство. При въведеното ограничение от Висшия адвокатски съвет за размера на минималните размери на адвокатските възнаграждения, в решението на СЕС е прието, че с него в Наредбата е налице ограничение на конкуренцията "с оглед на целта" по смисъла на чл. 101, параграф 1 от ДФЕС, във връзка с чл. 4, параграф 3 ДЕС. Именно с въведената от СЕС забрана на ограничаващите конкуренцията

споразумения и практики, съдът категорично е приел, че националният съд е длъжен да не приложи национална правна уредба, вкл. и когато предвидените в тази наредба минимални размери отразяват реалните пазарни цени на адвокатските услуги. В решението си СЕС е приел и въз основа на предходно решение по съединени дела С-427/16 и С-428/16 - т. 51, че определянето на минималните размери на адвокатските възнаграждения и установяването им като задължителни с национална правна уредба, е равнозначно на хоризонтално определяне на задължителни минимални тарифи, което е забранено от чл. 101, параграф 1 от ДФЕС.

Оттук следва да се приеме, че предвид решението на СЕС по дело С-438/22 и предвид обема на защита, проведена от процесуалния представител на ответника при разглеждане на делото възнаграждение в размер на 39 216,70 лв. е прекомерно. Въпреки високия материален интерес, следва да се съобрази видът и количеството на извършените процесуални действия, както и обстоятелството, че производството се е развило само в две проведени открити съдебни заседания. Няма пречка съдът служебно да намали размера на възнаграждението, като определи такъв под минимума, предвиден в Наредба № 1/09.07.2004 г. /В този смисъл Решение № 4125 от 04.04.2024 г. по адм.д. № 9209/2023 Г., I отд. на ВАС; Определение № 4941 от 18.04.2024 г. по адм. дело № 2438/ 2024 г. на ВАС и др./.

Предвид всичко изложено, Решение № 360 от 12.01.2024 г. следва да се допълни в частта за разноските, като на основание чл. 161, изр. 3 от ДОПК вр. чл. 226, ал. 3 от АПК на Дирекция ОДОП следва да се присъдят разноски в общ размер на 3000/ три хиляди/ лв. за юрисконсултско възнаграждение, съобразно указаната в производството по делото защита.

В посочения смисъл следва да се постанови определение по чл. 248 ГПК.

Водим от горното и на основание чл. 248 от ГПК вр. § 2 от ДР на ДОПК, Административен съд София град, III отделение, 36-ти състав

О П Р Е Д Е Л И:

ДОПЪЛВА Решение № 360/12.01.2024 г., постановено по адм. дело № 1302/2023 г. по описа на Административен съд София - град в частта му за разноските, както следва:

ОСЪЖДА „ЗОГ РЕМОНТ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място].[жк], „Зона Г“, бл. 23 вх. „Б“ ет. 6, ап. офис 14А, чрез З. О. Г., в качеството на управител, да заплати на Дирекция „Обжалване и данъчно - осигурителна практика” – С. при ЦУ на НАП разноски по делото в размер на 3000 /три хиляди/ лева за юрисконсултско възнаграждение.

Определението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му.

СЪДИЯ: